UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. post iii. d[omi]nicam. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

curant. Econtrario fiebat in eccleſia pri/
mitiua. Sed heu vt dicit Hiero. Cū ec/
cleſa diuitijs creuit: tūc virtutibꝫ minor ē
facta. Moraliter expōi pōt ſilitudo illa d
homie q̄ poſt grām penitētie recidiuauit.
Et Chryſ. Nō ſolū ad iudeos: ſedetiā ad
nos dicta eſſe intelligamꝰ: ſi a pctōribꝫ exu/
ti mal' rurſus ab eiſdē poſſideamur. Jdeȝ
Eteni pharao ſi in pma plaga eruditꝰ fu
iſſet nō vtiqꝫ accepiſſet expientiā poſteri/
orum. Nō vtiqꝫ cū ſuo exercitu poſtea ſū/
merſus fuiſſet: Sed nō mare rubꝝ iā p/
tranſire nūc eſt: ſed pelagus ignis. Jō ro
go vt ↄpungāſ gehenne ſermonē audien
tes. ¶ Tertio oſ̄dit ſuā ſapiam p ſimpli/
cis demōſtratiōis puritatē: quā vicȝ oſtē/
dit in muliere q̄ dr fuiſſe ſancta Marcel/
la ancilla btē marthe q̄ extollens voceȝ in
chri laudeȝ vocē dedit. Beatus venter q̄
te portauit ⁊c̄. Lu.xj. Vide deuotionē eꝰ
et ↄfidentiam: nō ſilenter loquiſ: ſed alte
chri vbo⁊ accenſa ſuauitate. Beda. Et
nos igiſ extollamꝰ vocē cū eccl'ia catholi
ca cuius typū hec mulier geſſit. Extolla/
mus et mentē in medio turba⁊: dicamuſ/
qꝫ ſaluatori: Beatus vēter q̄ te portauit:
et vbera q̄ ſuxiſti. Et dominꝰ ↄfirmādo
verba mulierꝫ: Mulieri dicit: Quinimo:
beati qui audiūt verbū dei ⁊ cuſtodiunt
illud.q.di. Juxta tuaȝ ſententiā beatus q̄/
deȝ eſt eius venter qui me portauit: ⁊ la/
ctauit: ſed magis quia verbū dei audiuit:
audiendo credidit: ⁊ credendo cuſtodiuit
Auguſti. Beatior fuit Maria pfitendo
fidem chriſti: et felicius cōcepit deū men
te p fidem: qꝫ corpore p carnis aſſumptio
nem. Jdeo nō tm̄ illa beata q̄nimo etiam
illi beati qui audiunt verbū dei ⁊c̄. Sed
heu heu rara eſt et tenuis multo⁊ deuo/
tio: audiendo verbū: multoqꝫ ſolliciti ad
vba vana attendūt. ¶ Exēplū in vitaſpa
trum. ¶ Senex quidā rogauit deū ne dor/
mitaret aliquādo cum ſpiritualiuȝ ſermo
fieret: Si autē detractiōis verba aut odij
cauſa verba eſſent: ſtatim corrueret in ſo/
mnuȝ ne huiuſmōi venenū eius aures ac/
ciperent. Hic dicebat diabolū ſtudioſum
eſſe vt homies moueret ad verba ocioſa:
impugnatorē autē totius doctrine ſpiri/
ritualis: Hoc autē vtebaſ exemplo: Lo/
quente me aliquādo de vtilitate ſalutari
ad quoſdā fratres: tāprofundo ſomno oc
cupati ſunt vt nec oculos aperire poſſent.
Ego autē oſtendere volēs diabolicū eſſe.
ocioſa verba introduxi: ad quod quidaȝ
gaudentes: ſtatim ſunt a ſomno excitati.
Ego autē ingemiſcens dixi: vſqꝫ nūc de ce
leſtibus loq̄bar et om̄es dormiebatis: q̄n
do autē ſermo ocioſus inuentus eſt: om/
nes audire cepiſtis. Propter quod rogo
fratres cognoſcētes malignitatē diaboli:
attēdite vobiſmetipſis cauētes a ſōno q̄n/
do aliquid ſpirituale auditis aut facitis.
Sed ſicut dicit Petrus.j.Pe.vl. Sobrij
eſtote et vigilate.

Tertius articulus. Audiſtis ⁊c̄. Ca
uete ne ſitis iudeis ſimiles de quibꝫ
ſunt illi de quo dicif: Sunt nouiſſima ho
minis peiora pꝛioribus. Sed forte pſumi/
tis q deus nō puniet: quia iam diu diſtu/
lit. Audite quid lex dicit. C. de pcibus im
peratori offerēdis.l. quotiēs. Quod diſ/
fertur: nō aufertur. Quāuis ḡ deus non
ſtatim puniat peccata: nō tamē remane/
bunt impunita. vt habeſ de penitē. diſt.j.
Medicina. § primo. Nam etſi rex diu diſ
tulerit punire proditorē: hortās eum per
nūcios vt ſe corrigat ⁊ ad regē veniat gra
tiam accepturus: ⁊ ille ſemp in malicia p/
ſeuerat: et ad regē vēire ↄtēnit: nōne tādē
puniendus eſt: et tanto grauius q̄nto diu
tius expectatus eſt et ammonitꝰ. Expone
et applica Notando illud Grego. Grauꝰ
illos damnat: quos hic diu lōganimiter
portat.

¶ Feria.ij.poſt.iij.dn̄icam.xl.

Ecce aſcendi

mus ⁊c̄. Lauare et mūdabe/
ris.iiij. Regū.v. Hoc illi di/
citur qui aſcendere cupit hieroſolymam.
Sunt autē tria Notanda in epiſtola: quo
rum cōſideratio inducere debet peccato/
rem ad ſe diligenter lauandū per peniten
tiam. ¶ Primū eſt morbi condicio horri/
bilis: quia Naaman leproſus erat: ſignās
peccatorē. Ezechielis.xvj. Abominabi/

lem feciſti decorem tuum. ¶Secundū eſt
morbi curatio facilis: quia miſſus eſt vt
lauaretur ſepties in iordane. Iordanis ei-
riuus iudicij interpretatur: et ſignat peni-
tentiam in quo debet homo ſeipſum iudi-
care. Et oportz ibi ſepties lauari. j. Cor.
xj. Si noſmetipſos dijudicaremꝰ: nō vti-
q; iudicaremur. Et oportet ibi ſepties la-
uari propter ſeptem conſideratōes ad cō-
punctionem inductiuas: quas ſupra po-
ſui. Eſa. j. Lauamini mundi eſtote.
¶Tertiū eſt egri reparatō deſiderabilis:
quia reſtituta eſt caro eius. ſ.c.p. paruuli:
et mundatus eſt. Sic per penitentiā mū-
datur anima ⁊ reparatur ad ſtatum inno
centie. Pſalmiſta. Lauabis me et ſuꝑ ni-
uem dealbabor.
¶Ecce ⁊c.

PRimus articulus. An ad iuſtificatō-
nem neceſſaria ſit confeſſio. Q, non:
dicēte Pſalm̄. Dixi confitebor aduerſuz
me iniuſticiā meā domino ⁊c. Ubi Caſ-
ſiodorus. Magna dei pietas qui ad ſolaz
promiſſionem peccatū dimittit: votum ei
pro operatiōe iudicatur ¶Contra. Chry
ſoſtomus. Non poteſt quis gratiam acci
pere niſi fuerit ꝑ cōfeſſionē a peccato pur
gatus. ¶Reſpondet Bonauentu. in. iiij.
diſtin. xvij. Ad iuſtificationē que fit ꝑ in-
fuſionem gratie nō eſt neceſſaria confeſ-
ſio: ſed ſufficiunt illa quattuor Gratie in-
fuſio: Motus liberi arbitrij: Contritio: et
Peccati expulſio. ſm eīn rectū ordinē: con
feſſio ſequitur: et tēpore et natura contri
tionem: que nō eſt ſine iuſtificatōe: Cōtri
tio tamē eſſe nō poteſt ſine ꝓpoſito confitē
di: et ꝑ conſequens nec ipſa iuſtificatio.
Cum autez dicit Caſſiodorus. Dicendū
ſicut dicit Auguſtinus. Quamuis aliqs
poſſit iuſtificari ſine ſacramentis: tamen
nullus iuſtificatur contemnens ſacramen
ta. Unde contemnēs cōfeſſionē: q̄ntum-
cunq; doleat non adquirit iuſticiam. Hec
Bonauentura. ¶Pro fundamento. Si-
cut ad ſanitatem vulneris neceſſaria eſt
ſaniei euacuatio: Sic ad curationem pec-
cati neceſſaria eſt prius confeſſio: ad quod
pertinet illud Sen. ad Lucillum. Omnia
vicia in aperto leuiora ſunt: morbi quoq;
tūc ad ſanitatē inclinant cū ex abdito eru-
punt: ac vim ſuam proferunt. Multū er-
go eſt deſideranda confeſſio. Nam dicit
Lucanus: Cupias quodcūq; neceſſe eſt.
Cum ergo queritur. An ad iuſtificationē
⁊c. Dic reſponſionē vt ſupra. Ex qua cō-
cludo: ꝙ iuſtificari non poteſt qui confeſſi-
onem contemnit. Ambroſius lib. de para
diſo. et habetur de penitētia diſtin. j. cap.
Non poteſt quiſq̄ a peccato iuſtificari: ni-
ſi fuerit peccatū ante cōfeſſus: Per cōfeſ-
ſionem quippe recedunt vicia et peccata:
et veniunt virtutes. ¶Figura Exod. xiiij
habetur de tranſitu maris rubri: et reci-
tat Magiſter in hiſtoria Scholaſtica.
Cum filij iſrael veniſſent ad mare rubruz
habentes poſt ſe Pharaonem et eius ex-
ercitum: et Moyſes mare rubrum diui-
ſiſſet in duodecim diuiſiōes: nulla tribus
eſt auſa intrare mare quouſq; prius intra
uit tribus iuda. Et ex hoc meruit ſceptꝝ
inter tribus Iſrael. Pſalmiſta. In exitu
iſrael de egypto ⁊c. Sequitur: Facta eſt
iudea ſanctificatio eius ⁊c. Spiritualiter.
Si vis exire de egypto: id eſt de tenebris
peccatorum: oportet iudam: id eſt confeſ-
ſionem precedere: et tunc ſequuntur alie
tribus: id eſt alie virtutes. Bernardus.
Ama confeſſionem ſi affectas decorem.
Ama confeſſionem ob quam amaris.

SEcundus articulus. In euangelio
quod ſcribitur Luce. iiij. tria propo-
nuntur conſideranda: quorum conſidera-
tio nos ad compunctionem et peniten-
tiam inducere debet.

¶Primum eſt iudeorum infidelitas da-
mnabilis.

¶Secundum eſt diuine iuſticie veritas
infallibilis

¶Tertium eſt inuidie peruerſitas inexcu
ſabilis.

¶Primum ⁊c. propter quam infidelita-
tem indigni erant miraculis chriſti. Pa-
tet autem infidelitas ex eo ꝙ ſigna petunt
dicētes: Quāta audiuimus facta in Ca-
pharnaum: fac et hic in patria tua: quaſi
dicerent. Si vera eſſent que a te dicūtur
in Capharnauz facta: Tu potius hic de-
beres facere in patria tua: Nō credimus

ꝙ ibi feceris q̄ in patria nō facis. Cauete
ne ſitis ſil'es iudeis: certe incredulis: qḋ
aliqñ ꝯtingit ꝓpt̄ ſupbiā ꝛ elationē: qꝛ vt
dicit Bern. Supbo oculo nō lucet veri⸗
tas. Et Aug⁹. Nimis inflata facies clau⸗
debat oculos meos. Sic ꝛ multi qꝛ ḋ ſua
ſciā nimis p̄ſum̄t minime curāt de verbo
dei. vnde clerici difficili⁹ corrigūt̄ q̄ꝫ laici
Chryſo. ſup matth. Clerici ſi male fecerit
inemendabiles ſūt: laici facilit̄ corrigunt̄.
Greg. Tāto a dei luce ſūt lōge: q̄nto apḋ
ſe hūiles nō ſūt. Studeam⁹ ḡ hūiliari: qꝛ
vt dr̄ Prouer. xj. Ubi hūilitas ibi ſapia.
Scḋm eſt diuine iuſticie ſeueritas infal⸗
libilis qꝛ vicꝫ oñdit eis dñs ꝙ nō p̄termit
tebat in p̄ria. ſ. facere miracula ꝓpt̄ odiuꝫ
patrie vel defectū potētie ſꝫ ꝓpt̄ eoꝝ ma⸗
liciā: ꝓpt̄ quā erant indigni. Jō nō erat iu
ſtū vt apud eos faceret miracula. Uñ di.
eis. Amē di. vo. qꝛ nemo ꝓpha accep⁹ ē
in patria ſua ꝛ h̄ vt in pluribꝫ. Amb. Non
ocioſe ſaluatoꝛ ſe excuſat: ꝙ nulla i patria
ſua operatus ſit: ne fortaſſis aliq̄s vili orē
patrie nob̄ eē debere putaret affectū. De
clarauit aūt dñs dictū ſuū ꝑ duo exēpla. ſ.
heliſei ꝛ helie: q̄ in maioꝛi honoꝛe hēbant̄
apud extraneos q̄ꝫ apḋ cōpatriotas: ꝛ iō
plura miracl'a faciebant apud alienos q̄ꝫ
ſuos iō di. Multe vidue erāt in diebꝫ he⸗
lie ꝛc̄. vſqꝫ ibi naamā ſyrus. Amb. Uñ
apparet cōpaſſiōis exēplo arrogantia ci⸗
uiū retro dr̄ inuidoꝝ: dñicūqꝫ factū in ſcri
pturis docet̄ veteribꝫ cōuenire. ¶ Tertiū
eſt inuidie ꝑuerſitas inexcuſabilis: qꝛ re⸗
pleti ſūt ira i ſynagoga hec audiētes: his
ſil'es ſūt q̄ ꝯtra p̄tōres indignant̄. Gal.
iiij. Inimic⁹ fact⁹ ſum vob̄ veꝝ vobis di
cēs. Jñ ē illḋ vulgare ꝓuerbiū terētij Ob
ſequiū amicos: odiū parit ꝟitas. Ex odio
itaqꝫ ſurrexerūt illi ꝛ eiecerūt illū extra ci
uitatē. Ambro. Nō mirū ſi ꝑdiderūt ſalu
tē: q̄ de finib⁹ ſuis eiecerūt ſaluatorē Be
da. Peioꝛes ſunt iudei diſcipuli diabolo
magiſtro. Ille ei tētās ait Mitte te deoꝛ
ſum. Illi vero de ſupcilio mōtis precipita
re conabant̄: Sequit̄. Jeſus aūt trāſiens
ꝑ mediū illoꝛuꝫ ibat. Deſcendit ei dñs de
monte non viſus ab his q̄s nō deſerebat.
In hoc docuit ꝙ de iniurijs nobis fact̄
vindicam nō q̄ramus Ubi notandū ſm̄
Bedam Cum dñs de manibus illoꝛum
elapſus ꝑ mediū illorum de rupe deſcen⸗
deret atqꝫ in ipſa rupe latere vellet: ſubi⸗
to ad tactū dñice veſtis: ſaxū illud ſubter⸗
fugit: ꝛ inſtar cere ſolutū: quēadmodū ſi⸗
nū quo dñicum corp⁹ reciperet̄ effecit: in
quo veſtigia pedū ꝛ vniuerſa liniamenta
ꝛ rūge veſtis q̄ſi de manu ſculptoꝛis im⸗
preſſa ſeruant̄. Mira res: lapis emolleſcit
ꝛ ipſe homo lapideſcit. Ibidem etiā oſtē
ditur locus qui dicitur precipitiū ꝛ ſalt⁹
dñi. ſcꝫ per miliare a nazareth cōtra meri
diem verſus hieruſalē. Notandū auteꝫ ꝙ
quattuoꝛ modis eſt mors dño intentata.
Quidā enim tentauerūt eum ꝑimere gla
dio ſicut herodes. Quidā lapidatōe ſicut
iudei in templo. Quidā crucifigatione ſi
cut iudei in paſſiōe. Quidā precipitatōe:
ſicut hic nazarei Spiritualit̄: chriſt⁹ cru⸗
cifigit̄ noſtra recidiuatione: lapidat̄ no⸗
ſtra induratione: gladio perimit̄ blaſphe
matione: ꝛ p̄cipitatur nr̄a deſperatōe O
q̄ꝫ fatui qui deſperāt: quoniā vt di. Aug⁹
Quaſi ſcintilla in mari ſic omnia peccata
cōparata miſcōie dei. Exemplū legit̄ in le
genda. b. Baſilij. Uir venerabilis hera⸗
clius vnicā habebat filiā: quā diſponebat
dño cōſecrare. Inflāmauit aūt diabolus
vnū ex ſeruis in amoꝛe puelle. Qui impoſ
ſibile iudicās ad amplexus tā nobil' puel
le peruenire: accerſiuit maleficū: cui⁹ con
ſilio pactum cū diabolo inijt: chr̄m abne⸗
gans ꝛ chirographuꝫ tradens: inſtinctu
ergo diaboli puella amoꝛe iuuenis ita ac
cenſa eſt vt patri diceret: vel mihi iuuenē
illū in virū tradas: vel moꝛtuā me cito vi
debis. pater ḡ licꝫ lugēs p̄dicto iuueni de
ſponſauit. Qui poſt aliquot dies notat⁹
eſt ꝙ nō eſſet chriſtianus. Eccleſias em̄ fu
giebat: ſignū crucis hoꝛrebat: dei verba
ſpernebat. Multaqꝫ faciebat que bono
viro nō cōueniunt. Quod audiens vxoꝛ
a viro requirēs didicit veritatē: pertime
ſcens flexit iuueneꝫ vt ad ſanctū Baſiliū
pergerent. Ad quē cū veniſſet omnib⁹ au
ditis: dicit beatus Baſilius iuueni. Uis
reuerti fili. Uellē inquit ſed obligat⁹ ſum
ſcriptura ꝓpria. Cui baſili⁹ nō ſit tibi cure
Benignus eſt dñs Impreſſit ergo ſignū
crucis in fronte eius ꝛ incluſit eū: ꝛ poſt
tres dies viſitauit. Quē vidēs iuuenis di⸗
O p̄r terribiles ſunt clamoꝛes demonū:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

qui tenentes ſcriptū dicunt. Tu veniſti
ad nos: nō nos ad te. Dicit Baſili⁹ Noli
timere fili. Iterum ergo eo recluſo ꝑ ipſo
orauit: ⁊ poſt dies aliquot viſitauit. Cui
iuuenis ait. O pater: alōge audio clamo//
res demonū ⁊ n̄ video ipſos. Quo ꝯforta-
to ſanctus diſceſſit: ⁊ alia die rediſt. Cui
iuuenis Quō inquit habes pr̄. Vidi nāq;
hodie in viſu te pugnantē ꝑ me: ⁊ vincen//
tē diabolū. Educens igit̄ eū: clerū ⁊ popu
lum cōuocauit ⁊ monuit orare ꝑ iuuene:
quē tenens manu ducebat ad eccleſiā Et
ecce diabolus cū ſua comitiua conabatur
rapere iuuenē. Qui clamabat. Sancte dei
adiuua me. Diabolus ꝟo dicebat Baſili
preiudicas mihi: ipſe venit ad me: habeo
ei⁹ ſcriptū. Tūc omnes q̄ aderant clama
uerūt kyriel. Et orante baſilio: ecce char
ta per aerē delata ⁊ ab omnib⁹ viſa venit
ad manus baſilij. Quā ille ſuſcipiēs dixit
iuueni Cognoſcis has lr̄as frater. Et ille
Hee ſunt dn̄e. Et fregit baſili⁹ ſcriptuꝫ
in ſignū remiſſionis culpe: ⁊ beneviuendi
regulā docuit. O amplitudo diuine miſe
ricordie Accedite ergo ad eum o peccato
res qm̄ ipſe pr̄ eſt miſcdiarū. Nec ſit vob
duꝝ perā cōfiteri. Qm̄ ⁊ſi ꝯfeſſio duꝝ q̄d
videat̄: ⁊ difficile tn̄ ſi multo ampliora et
grauiora ordinaſſet ⁊ p̄cepiſſet deus pro
gratia obtinenda ⁊ dānatione vitāda: pu
ta quotidie flagell' verberari vſq; ad ſan//
guinis effuſionē ⁊c̄. Certe libenti animo
omnia eſſent toleranda Ad quod ꝑtinet
illud q̄d ſerui naamā ſibi dixerūt. vt habe
tur in ep̄la hodierna. Pr̄ ⁊ ſi rem grandē
tibi dixiſſet ⁊c̄.

T Ertius arti. Audiſtꝫ ⁊c̄. Cauete ne
ſitis increduli ⁊ obſtinati queādmo
dū iudei ⁊ ſic bn̄ficijs chr̄i indigni Dicitꝫ
forte Credim⁹ ⁊ obedire dn̄o volumus.
Audite q̄d iura dicūt Allegās ꝯtraria n̄
eſt audiēd⁹. ca. Sollicitudinē. de appell'.
⁊. C. de furtis. L. j. ⁊. ff. de cōdi. ⁊ de. l. ti
tio. Quid em̄ valet ꝙ q̄s regi dicat. Tu
rex noſter es: ⁊ tibi ſeruire debem⁹: ⁊ etiā
dicat. Nō tibi tn̄ ſeruire volo ⁊c̄. Etſi pe//
tat veniā de preteritis: dicit tn̄ nō ſe regi
ſeruiturū: an ſit audiendus: Certe nō. Ex
pone: notando ꝙ cor ipſum loquitur deo.
Vos dicitis. Credimus ⁊c̄. ſed neſcio q̄d
cor loquatur: et experiētia loquitur quod
opera teſtantur. Ait em̄ Greg. in homel'
De dilectione ⁊ fidelitate ad conditorem
lingua mens ⁊ vita req̄ratur.

¶Feria. iij. poſt dn̄icā. iij. q̄dragesime.

E Ccē aſcen
do. Mulier quedam cla//
mabat ad heliſeū. iiij. Re.
iiij. Sic ad deū clamare debet anima vo//
lens aſcendere hieroſolymā. Et in epiſto//
la inſinuant̄ tria ad hoc neceſſaria ⁊ ad di
uine gr̄e augmentationē. ¶Primū eſt:
capacis deſiderij augmentatio que ſigni//
ficatur per vaſorū multitudinē Cypria//
nus Quantū illic capacis fidei afferim⁹
tantum inde gratie inūdantiā haurimus
¶Secūdū eſt: cordis euacuatio. ſ. ab ex//
terioribus curis. Et hoc intellgit̄ per va
cuitatem vaſoꝝ. Grego. Effunde vt im//
plearis. ¶Tertiū eſt interior ſpūs recol//
lectio: que ſignificatur per oſtij clauſionē.
Eccle. xxxj. Contine ⁊ congrega cor tuū.
¶Ecce ⁊c̄.

P Rimus articul⁹ Vtrū iam iuſtifica
tus ꝑ cōtritionem teneatur cōfiteri.
Q, nō: Talis habet quicquid ſaluti ne//
ceſſariū eſt. Cōtra. Gratia nō abſoluit a
p̄cepto cōfeſſionis. Rn̄. Boñ. in iiij. diſt.
xvij. Cōfeſſio eſt inſtituta ſub precepto a
quo non abſoluit̄ peccator per ſuſcepito//
nem gratie iuſtificantis. Et ideo ſi poteſt
⁊ non curat: cadit a iuſticia: cum cadit a ꝑ
poſito cōfitendi ſine quo iuſtificari nō po
terat. Nullus enim iuſtificari poteſt qui
ſacramenta cōtemnit. Cum autē dicitur
Iuſtificatus habet ⁊c̄. Dicendū ꝙ verū
eſt ſi perſeueret in iuſticia. Hec Boñ.
¶Pro fundamēto. Magna ſtulticia eſt
celare alijs peccata ⁊ nolle confiteri Ho//
ratius in Epiſtolis Stultoꝝ incurata pu
dor mal⁹ vlcera celat. Et Sen̄. ad lucil.
quare vicia ſua neceſſario confitet̄: quare
in illis eſt ſomniū narrare vigilantis: etiā
⁊ vicia ſua cōfiteri ſanitatis indiciū. Cuꝫ
ergo queritur. An iuſtificat⁹ ⁊c̄. Dic Rn̄.
vt̄s Ex qua conclude ꝙ non poteſt eſſe ſe
curus peccator niſi confeſſus fuerit: nec
videtur perfecte cōtritus: qui dolens de